

Sygn. akt XP 384/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała-Kozioł

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2019 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **D. J.**

przeciwko: (...) **sp. z o.o. w B.**

o odszkodowanie z tytułu umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy

I. zasądza na rzecz powoda D. J. od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w B. kwotę 7.500,00 zł (siedem tysięcy pięćset złotych i 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.03.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.04.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 2.05.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.06.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.07.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 2.08.2016 r. do dnia zapłaty,

tytułem odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu kwoty 250 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4949,75 zł.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15.09.2017 r. powód **D. J.** wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w B. kwoty 7500 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1250 zł od dnia 1.03.2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1250 zł od dnia 1.04.2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1250 zł od dnia 2.05.2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1250 zł od dnia 1.06.2016

r. do dnia zapłaty, od kwoty 1250 zł od dnia 1.07.2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1250 zł od dnia 1.08.2016 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje powództwo powód podniósł, że na podstawie umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy pracodawca zobowiązał się płacić mu wynagrodzenia w wysokości 50% zasadniczego wynagrodzenia otrzymanego przez okres 6 miesięcy bezpośrednio przed ustaniem umowy. Wynagrodzenie wynosiło 2500 zł miesięcznie. Odszkodowanie miało być płatne w 6 równych ratach do końca każdego miesiąca kalendarzowego następującego po ustaniu stosunku pracy. Pomimo wezwań pozwany nie uregulował zobowiązania.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w dniu 12.01.2018 r. nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana (...) sp. z o.o. w B. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona pozwana zarzuciła, że nie doszło do zawarcia przez strony umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. Przyznała, że strony łączył stosunek pracy i że w marcu 2014 r. pozwana wystąpiła do powoda z propozycją zawarcia umowy o zakazie konkurencji, na którą powód powołuje się w pozwie, umowa nie została jednak przez strony zawarta, ponieważ choć pozwana podpisała umowę, powód nie zwrócił pozwanej egzemplarza umowy podpisanego przez siebie. Wobec niezwłocznego nieprzyjęcia oferty pozwanej przez powoda, oferta przestała wiązać. Ponadto zarzuciła, że odsetki za lipiec przysługiwałyby powodowi od dnia 2.08.2016 r.

W piśmie z 12.09.2018 r. powód zmodyfikował powództwo, domagając się odsetek od kwoty 1250 zł od dnia 2.08.2016 r., nie zaś od dnia 1.08.2016 r.

Po przekazaniu sprawy do tut. Sądu została ona skierowana do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym (k. 18).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. J. był zatrudniony u strony pozwanej (...) sp. z o.o. w B. na podstawie umowy o pracę z 31.01.2013 r. zawartej na czas określony do dnia 31.01.2016 r., na stanowisku kierownika sklepu. Umowa rozwiązała się z upływem terminu, na jaki została zawarta.

Dowód: umowa o pracę z dnia 31.01.2013 r. k. 47

świadcstwo pracy powoda z 3.02.2016 r. k. 48

W marcu 2014 r. strona pozwana działająca przez prokurenta A. L. przekazała powodowi podpisane przez siebie projekty umów o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy w dwóch egzemplarzach. Powód otrzymał projekty umów dla siebie oraz podległych mu pracowników K. K. i J. I..

Dowód: zeznania świadka K. K. k. 103-104

zeznania świadka J. I. k. 104

zeznania świadek A. L. k. 167

zeznania świadek Romy T. – A. k. 168

przesłuchanie powoda k. 168-169

Powód nie deklarował, że nie ma zamiaru podpisać umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, ani że jej nie podpisał. Nigdy nie rozmawiał o tej umowie z przełożonymi. Przedstawiciele pozwanej nie pytali powoda o umowę.

Dowód: częściowo zeznania świadka J. I. k. 104

częściowo zeznania świadka K. K. k. 103-104

zeznania świadek A. L. k. 167

zeznania świadek Romy T. – A. k. 168

przesłuchanie powoda k. 168-169

K. K. i J. I. podpisali umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy i przekazali je powodowi. Ich umowy zostały dołączone do ich akt osobowych.

Dowód: zeznania świadka K. K. k. 103-104

zeznania świadka J. I. k. 104

zeznania świadek A. L. k. 167

zeznania świadek Romy T. – A. k. 168

przesłuchanie powoda k. 168-169

Powód podpisał swoją umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy w dwóch egzemplarzach i jeden z egzemplarzy swojej umowy położył w miejscu zwyczajowo przeznaczonym na składanie dokumentów w filii, w której pracował, tj. w sklepie przy ul. (...) w B., tam, gdzie położył umowy K. K. i J. I.. Drugi egzemplarz umowy podpisanej przez obie strony zachował dla siebie.

Dowód: przesłuchanie powoda k. 168-169

Od lat w filii spółki, w której pracował powód i jego podwładni, tj. przy ul. (...) w B., składano dokumenty przeznaczone do przekazania do sekretariatu spółki w wyznaczonym, znanym pracownikom, ogólnodostępnym miejscu – na górnej półce przy kasie. Zwyczajowo składano dokumenty w wyznaczonym miejscu, a następnie pracownicy cyklicznie zabierali dokumenty i przekazywali je do sekretariatu formy położonego ok. 2 km dalej przy ul. (...) w B.. Były one przekazywane do sekretariatu przez tych pracowników, którzy udawali się na ul. (...). Czasami dokumenty, np. faktury, ginęły i trzeba było ponownie je drukować.

Dowód: zeznania świadka K. K. k. 103-104

zeznania świadka J. I. k. 104

zeznania świadek A. L. k. 167

zeznania świadek Romy T. – A. k. 168

przesłuchanie powoda k. 168-169

Zwyczajem strony pozwanej było wypowiadanie umów o zakazie konkurencji w czasie rozwiązywania umów z pracownikami.

Dowód: zeznania świadek A. L. k. 167

zeznania świadek Romy T. – A. k. 168

W sierpniu 2016 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty. A. L. poprosiła sekretarkę o ustalenie, czy umowa jest w aktach osobowych powoda. Była przekonana, że umowa została zawarta i omyłkowo nie została wypowiedziana. Sekretarka poinformowała A. L., że umowy powoda nie ma w jego aktach osobowych. W związku z tym w piśmie do powoda strona pozwana zakwestionowała fakt zawarcia umowy.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 1.08.2016 r. k. 49

pismo pozwanej k. 50-51

zeznania świadek A. L. k. 167

zeznania świadek Romy T. – A. k. 168

Zgodnie z umową o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy z dnia 12.03.2014 r., powód zobowiązał się po ustaniu stosunku pracy nie prowadzić ani w jakikolwiek sposób nie uczestniczyć w prowadzeniu działalności konkurencyjnej wobec działalności pracodawcy, w szczególności działalności, któraś polega na sprzedaży maszyn rolniczych i części zamiennych oraz naprawę i serwis ciągników, kombajnów i maszyn rolniczych wszystkich marek. Za działalność konkurencyjną uważane będą w szczególności świadczenie pracy na jakiegokolwiek podstawie na rzecz podmiotu konkurencyjnego, podejmowanie lub prowadzenie działalności konkurencyjnej, obejmowanie funkcji w organach podmiotów prowadzących działalność konkurencyjną lub uczestniczenie w przedsięwzięciach lub podmiotach prowadzących działalność konkurencyjną wobec pracodawcy oraz działanie w charakterze pełnomocnika lub przedstawiciela, agenta, reprezentanta lub posłańca na rzecz podmiotu prowadzącego działalność konkurencyjną wobec pracodawcy. Za działalność konkurencyjną rozumie się działalność każdego podmiotu na terytorium RP i poza jej granicami, zorganizowaną w dowolnej formie prawnej, której zakres obejmuje sprzedaż maszyn rolniczych i części zamiennych oraz naprawę i serwis ciągników, kombajnów i maszyn rolniczych wszystkich marek (par. 1). Zakres działalności konkurencyjnej ustalony w niniejszej umowie będzie obowiązywał przez okres 6 miesięcy od ustania stosunku pracy (par. 3 pkt 1). W zamian za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej pracownik otrzyma odszkodowanie w wysokości 50% zasadniczego wynagrodzenia otrzymanego przez pracownika przez okres 6 ostatnich miesięcy bezpośrednio przed ustaniem umowy. Odszkodowanie będzie płatne w 6 równych ratach, a każda rata będzie płatna do końca każdego kolejnego pełnego miesiąca kalendarzowego następującego po ustaniu umowy (par. 4 pkt 1).

Dowód: umowa o zakazie konkurencji k. 45-46

Po ustaniu stosunku pracy powód prowadził gospodarstwo rolne, które prowadzi do kwietnia 1997 r., na którym pracował jako rolnik, specjalizujący się w produkcji pieczarek. W okresie od 1.02.2016 r. do 31.07.2016 r. nie był zgłoszony do ubezpieczeń w ZUS. We wrześniu lub październiku 2016 r. powód podjął pracę w bankowości.

Dowód: zaświadczenie k. 59

zaświadczenie k. 60

zaświadczenie ZUS k. 125

przesłuchanie powoda k. 168-169

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 4.949,75 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie k. 95

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 101¹§ 1 k.p., w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji). Jak stanowi art. 101²§ 1 k.p., powołany przepis stosuje się odpowiednio, gdy pracodawca i pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, zawierają umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. W umowie określa się także okres obowiązywania zakazu konkurencji oraz wysokość odszkodowania należnego pracownikowi od pracodawcy, z zastrzeżeniem przepisów § 2 i 3 tego artykułu.

Przepis artykułu 101³ k.p. stanowi, że umowy, o których mowa w art. 101¹§ 1 k.p. i art. 101²§ 1 k.p., wymagają pod rygorem nieważności formy pisemnej.

Wymóg pisemnego zawarcia przez strony umowy o zakazie konkurencji pod rygorem nieważności nie jest przedmiotem żadnych kontrowersji w orzecznictwie. W wyroku z dnia 10 września 2004 r. (I PK 592/03), Sąd Najwyższy stwierdził, że umowa o zakazie konkurencji nie może być zawarta w sposób dorozumiany, zaś w wyroku z dnia 16 maja 2011 r. (I PKN 402/00) wskazał, że zmiana umowy o zakazie konkurencji wymaga pod rygorem nieważności formy pisemnej.

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie ulega zdaniem Sądu Rejonowego wątpliwości, że stron niniejszego postępowania łączyła skutecznie zawarta umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy.

Wbrew stanowisku strony pozwanej, okoliczność nieodnalezienia przez stronę pozwaną umowy o zakazie konkurencji w aktach osobowych powoda, nie skutkowało w okolicznościach niniejszej sprawy uznaniem, że do zawarcia umowy między stronami nie doszło.

Bezspornym w sprawie było, że uprawniona do reprezentacji spółki jako jej prokurent A. L. wręczyła powodowi w marcu 2014 r. podpisane przez siebie w imieniu spółki umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy – 2 egzemplarze dla powoda i po dwa dla pracowników K. K. i J. I. oczekując, że po podpisaniu przez pracowników jeden egzemplarz każdej umowy zostanie przekazany do sekretariatu spółki na ul. (...) w B.. Bezspornie również w filii spółki przy ul. (...) w B., gdzie pracował powód, wszystkie dokumenty przeznaczone do przekazania do sekretariatu były zwyczajowo składane w wiadomym wszystkim pracownikom, ogólnodostępnym miejscu – na górnej półce przy kasie. Najprawdopodobniej w ten właśnie sposób do sekretariatu spółki zostały przekazane umowy o zakazie konkurencji pracowników K. i I.. Dokumenty te zostały przekazane przez nieustalonego pracownika - powód nie pamiętał, czy to on przekazywał dokumenty do sekretariatu w czasie, gdy wśród dokumentów znajdowały się umowy o zakazie konkurencji. Nie był osobą do tego zobowiązaną ani wyznaczoną. Obieg dokumentów nie był sformalizowany – dokumenty do sekretariatu przewoził ten pracownik, który akurat udawał się do siedziby spółki.

Z wiarygodnych wyjaśnień powoda wynika, że na wyznaczone miejsce powód złożył również własną umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, po jej podpisaniu. Sąd nie miał podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień powoda, tym bardziej, że żaden ze świadków nie potwierdził, by powód wyrażał wątpliwości co do potrzeby podpisania tej umowy lub by deklarował, że jej nie podpisał lub nie ma zamiaru podpisać. Ponieważ obieg dokumentów w spółce nie był sformalizowany, a także zdarzało się, że dokumenty ginęły, egzemplarz umowy podpisany przez powoda i przekazany przez niego pracodawcy mógł w ocenie Sądu zaginąć przez przypadek lub zostać celowo usunięty na którymkolwiek etapie przed złożeniem umowy do akt osobowych. Przeciwno stanowisku pozwanej świadczy w szczególności okoliczność, że pomimo przekazania powodowi podpisanych przez siebie egzemplarzy umowy, strona pozwana nigdy nie sygnalizowała, że podpisany przez powoda egzemplarz umowy nie został jej zwrócony. Tym samym uniemożliwiła powodowi ewentualne wyjaśnienie sytuacji. Powód pozostawał w przekonaniu, że zawarta przez niego z pozwaną umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy znajduje się u strony pozwanej.

W niniejszej sprawie powód przedłożył kopię umowy podpisanej przez obie strony. A. L. potwierdziła, że złożyła w imieniu spółki podpis na umowie tej treści i przekazała ją do podpisania powodowi. Strona pozwana nie podważała

treści ani podpisów znajdujących się na umowie, nie domagała się również wglądu do oryginału dokumentu posiadanego przez powoda ani złożenia go do akt sprawy. Podkreślenia również wymaga, że strona pozwana nie weryfikowała, czy powód podpisał i oddał podpisaną umowę, nie podnosiła, że umowa nie dotarła do akt osobowych, nie wskazywała również – aż do czasu wysunięcia przez powoda roszczeń – że umowa taka nie została zawarta.

Okoliczność, że strona pozwana nie odnalazła swojego egzemplarza umowy o zakazie konkurencji nie może – co oczywiste – obciążać powoda, dysponującego drugim, podpisanym przez obie strony egzemplarzem. Przyjęcie odmiennego stanowiska rodziłoby skutki niemożliwe do zaakceptowania – każdy bowiem mógłby twierdzić, że umowa przedstawiona przez jego przeciwnika procesowego, podpisana przez obie strony, w rzeczywistości nie wiąże, ponieważ egzemplarz podpisany przez drugą stronę nie został mu zwrócony.

Z powyższego wynika, że na skutek zgodnych oświadczeń woli stron doszło do skutecznego zawarcia umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy.

W ocenie Sądu Rejonowego sprecyzowane w umowie warunki uzyskania przez powoda wynagrodzenia za przestrzeganie zakazu konkurencji również zostały spełnione. Ze zgromadzonych dowodów wynika bowiem, że po ustaniu stosunku pracy w dniu 31.01.2016 r. powód nie podjął działalności konkurencyjnej wobec pozwanej w żadnej formie. Powód kontynuował bowiem działalność rolniczą we własnym gospodarstwie rolnym, które prowadzi od 1997 r. Produkował pieczarki i uzyskiwał z tego tytułu dochody. Pracę w banku, a zatem również w podmiocie nie prowadzącym działalności konkurencyjnej wobec pozwanej, rozpoczął dopiero we wrześniu lub w październiku 2016 r. powód w okresie od lutego do lipca 2016 r. nie zajmował się handlem maszynami rolniczymi i częściami zamiennymi ani naprawą lub serwisem ciągników, kombajnów i maszyn rolniczych.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że wbrew stanowisku strony pozwanej oddalenie powództwa nie byłoby uzasadnione również w sytuacji, gdyby Sąd uznał za niewiarygodne twierdzenia powoda, że przekazał on podpisaną umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy do sekretariatu. Zdaniem Sądu przepisy dotyczące oferty nie mają w niniejszej sprawie zastosowania, strony nie korzystały bowiem z trybu ofertowego, ale zmierzały bezpośrednio do zawarcia umowy. Umowa zostaje zawarta z chwilą złożenia zgodnych oświadczeń woli, czyli podpisania umowy przez jej strony. Na moc wiążącą umowy, wbrew twierdzeniom pozwanej, nie wpływa okoliczność gdzie umowa jest przechowywana, czy każda ze stron dysponuje egzemplarzem umowy ani – w przypadku umów między pracodawcą a pracownikiem – czy jeden z egzemplarzy został złożony do akt osobowych pracownika. Gdyby więc nawet powód celowo lub przez przypadek zatrzymał oba egzemplarze własnej umowy po ich podpisaniu (powód przedłożył umowę podpisaną przez obie strony, brak zaś podstaw do przyjęcia, że podpisał umowę w innym terminie, niż wynika to z jej treści), nie zmieniloby to mocy obowiązującej umowy dla jej stron w sytuacji, gdy pozwana bezspornie podpisała tę umowę, nie określiła terminu zwrotu jej podpisanego egzemplarza przez powoda, nie zweryfikowała, czy umowa została podpisana i zwrócona, nie wiedziała, czy umowa znajduje się w aktach osobowych powoda i nigdy nie rozmawiała na jej temat z powodem ani nie słyszała, by powód deklarował, że umowy nie podpisał lub nie podpisał.

Należy również zauważyć, że praktyka przekazywania przez jedną stronę podpisanego przez nią egzemplarza umowy bez skontrolowania, czy druga strona umowę podpisała, nie jest prawidłowa. Strona, która przekazuje podpisaną przez siebie umowę i nie kontroluje, czy została podpisana przez kontrahenta, musi liczyć się z trudnościami dowodowymi na wypadek sporu. Jeżeli pracodawca przekazał pracownikowi podpisane przez siebie egzemplarze umowy, zaś pracownik ich nie zwraca, to pracodawca powinien zwrócić się o zwrot podpisanego lub niepodpisanego dokumentu, a w razie niedokonania zwrotu – złożyć odpowiednie oświadczenie.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd Rejonowy oparł się na przedłożonych przez obie strony i nie kwestionowanych przez nie dowodach z dokumentów, a także zeznaniach wszystkich świadków i wyjaśnieniach powoda. Zarówno zeznania świadków, jak i powoda, Sąd uznał za wiarygodne, były one bowiem spontaniczne i wzajemnie ze sobą korespondowały. Sąd pominął oceny i przypuszczenia wyrażane przez świadków, w szczególności stanowisko świadków, iż przypuszczają, że powód nie zwrócił umowy do sekretariatu spółki.

Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o ponowne przesłuchanie świadka K. K. i o jego konfrontację ze świadkiem A. L.. Świadek jest pracownikiem strony pozwanej, pozwana i jej pełnomocnik mieli zatem możliwość wcześniejszego ustalenia, jaką świadek posiada wiedzę na temat sprawy. Podczas przesłuchania świadka obecny był pełnomocnik pozwanej, który miał możliwość zadania świadkowi wszelkich pytań dotyczących sprawy. Z zeznań A. L. wynikało, że świadek K. powiedział jej po przesłuchaniu, że odpowiadał na pytania Sądu zgodnie z prawdą, i że zgodnie z prawdą odpowiedział, że nie słyszał, by powód mówił, że nie podpisał umowy o zakazie konkurencji, ale jednocześnie dodał, że nie został zapytany czy słyszał o tym, że powód tak powiedział, od innej osoby. W ocenie Sądu wniosek o konfrontację świadków K. i L. zmierzałby jedynie do przedłużenia postępowania, nie mając wpływu na rozstrzygnięcie. Nawet gdyby bowiem świadek K. zeznał przy ponownym przesłuchaniu, że słyszał od innej osoby, iż powód rzekomo powiedział, że nie podpisał umowy o zakazie konkurencji, okoliczność ta nie miałaby wpływu na rozstrzygnięcie, skoro powód po pierwsze zdecydowanie zaprzeczył, by wypowiedział takie słowa w jakimkolwiek kontekście, po wtóre zaś – bezspornie umowę podpisał i nie ma podstaw do przyjęcia, by dokonał tego w jakikolwiek innej dacie niż wskazana w treści umowy.

Z uwagi na powyższe Sąd w punkcie I orzeczenia uwzględnił powództwo w całości, zasądzając na rzecz powoda tytułem odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy kwotę 7500 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.03.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.04.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 2.05.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.06.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 1.07.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.250,00 zł od dnia 2.08.2016 r. do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z par 2 pkt 4 w zw. z par. 9 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził ,a rzecz powoda, który postępowanie w sprawie wygrał w całości kwotę 1350 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie III na podstawie art. 113 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu kwoty 250 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy.

W punkcie IV na podstawie art. 477² k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4949,75 zł, stanowiącej jedno średniomiesięczne wynagrodzenie powoda.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.